

vilde, naar Loven blev vedtagen, være fuldstændig berettiget til at forlange, at der, forinden Bevillingen kunde meddeles, af den Vedkommende, hvem den skal meddeles, bragtes en reen og klar Sikkerhed tilveie. Men, som Ordene staae der, er dette i alt Fald noget utydeligt, thi de vare skrevne paa et Tidspunkt, da Processen endnu ikke var reist. Det hedder nemlig: „Indenrigsministeriet bemyndiges til at meddele Civilingenieur Krøhnke eller et af ham dannet Selskab Concession til Anlæg af Jernbane paa følgende Betingelser: a) at der til Sikkerhed for Opfyldelsen af de nedenstaaende Billaar i Indenrigsministeriet er deponeret en Caution af 20,000 £ Sterling i saadanne Effecter, som Indenrigsministeriet anseer for gode.“ Det kan ikke falde mig ind, og jeg troer ikke, at det kan falde noget af Thingets Medlemmer ind at indlade sig paa en Berømmelse af, hvem der har Ret, Krøhnke eller Chapman, med Hensyn til den Maade, hvorpaa det hele Sikkerhedsforhold nu stiller sig. Det er en Selskabsfølge, at vi vel skulle vogte os for at komme ind herpaa; men paa den anden Side maae vi erindre, at det ogsaa vilde være forud at dømme i Sagen, om vi erklærede det for givet, at den, der havde reist Sagen, vilde tabe den. Det ønske, vi maae holde os til, er den utvivlsomme Kjendsgjerning, at der nu ikke længere foreligger en reen og klar Sikkerhed. Det har paa alle Stadier været forudsat, at en saadan Sikkerheds Tilveiebringelse var en Betingelse for endelig at indlade sig med Krøhnke. Det forekommer mig derfor, at det maa være ligemeget i Regjeringens og i Thingets Interesse, at det udtales aldeles klart og tydeligt, at Betingelsen for, at det skal blive til Avær med denne Concessions Meddelelse, maa være den, at der inden en vis passende kort Frist, — med Hensyn til hvis Længde jeg iøvrigt er villig til at rette mig efter de Udtalelser, der maatte komme fra Medlemmer af Thinget eller fra den ærede Minister, dersom de efter nærmere Overveieelse maatte finde, at der er noget Grundet i, hvad jeg her har anført, — maa være stillet en reen og klar Sikkerhed. Bliwer Krøhnke enig med den Mand, der tidligere fremstillede som den, der fortrinnsvis var villig til at høre Foretagendet,

Chapman, er det klart, at de Indsigelser, som Chapman foreløbig har gjort imod, at de 20,000 £ betragtebes som stillede til Sikkerhed af Krøhnke, falde bort; bliwer Krøhnke enig med hvilken som helst Anden eller Andre, saa er det klart, at disse ligeledes med Lethed vilde stille den forholdsvis ubetydelige Sikkerhed, som der her er Tale om, idet det jo vel maa erindres, at der ikke er Tale om at bruge dette Pengebeløb, men kun om at kunne raade over nogle Effecter, der stilles som Depositum. Kan han hvertien blive enig med den ene eller Anden, er det i sin Orden, at vi ikke gaae og vente $\frac{1}{2}$ Aar, thi i Løbet af denne Tid kan Leiligheden til mere end eet godt Jernbaneforetagendes Udførelse gaae tabt.

Indenrigsministeren: Jeg kunde ønske at udsætte at udtale mig om det af den ærede Landsthingsmand reiste Spørgsmaal, indtil Endringsforslag foreligger formulerede ved Sagens 2den Behandling her i Thinget. Eet maa det dog være mig tilladt allerede her at bemærke, og det er, at det forekommer mig, at den høitærede Landsthingsmand lægger noget for stærkt Estertryk paa Betydningen af Depositummet; jeg vilde være tilbøjelig til at lægge det stærkeste Estertryk paa det andet stillede Billaar, nemlig at der skal gives en Frist af 6 Maanedes til Dannelsen af Actieselskabet. Det, der forekommer mig at være det Betænkkelige — om jeg saa maa sige — ved hele denne Sag, og Noget, som vel maa overveies, er, om man kan bortgive en Ventetid af 6 Maanedes, som let kan blive eensbetydende med et heelt Aar, for at see et Foretagende realiseret, om hvis Mulighed Meningerne dog ere meget deelte. Det forekommer mig egentlig at være det, som man først og fremmest og mere end alt andet maa have for Øie ved Behandlingen af denne Sag. Særligt behøver jeg maasse neppe at gjentage, hvad jeg allerede flere Gange har udtalt i det andet Thing, at jeg har forelagt Lovforslaget, ikke fordi jeg havde nogen Overbeviisning om Planens Gjennemførlighed, men fordi jeg ansaae den danske Regjering for forpligtet til at forelægge dette Lovforslag, forpligtet efter de tidligere Forhandlinger med Concessionsøgeren, forpligtet, fordi det forlangte Depositum var stillet.